

अज्ञेयसपिण्डीकरणेनापि शुद्धं कुर्व्यादिति शास्त्रनिश्चयः । अतो वचनबलाददोषः इति तात्पर्यम् । अत्र तु प्रतीभूतपितामहेन पितुः सपिण्डने पितामहस्यैकोद्दिष्टमेव ।

“असपिण्डीकृतं प्रेतमेकोद्दिष्टेन तर्पयेत् ॥” इति प्रागुक्तजावालवचनात् । एवमन्यत्रापि बोध्यम् । इदमपि तांमहस्य प्रेतत्वे तेन सह न कार्यमिति तात्पर्यम् ॥*॥ अत्र मातुः सपिण्डने श्वशुराश्वशुरयोः पिण्डी कुशैराच्छाद्यौ । तथा च गार्ग्यः ।

“पतिनेकेन कर्त्तव्यं सपिण्डीकरणं स्त्रियाः । सा गता हि मृतैकत्वं कुशैरन्तरयन् पितृन् ॥ श्वशुरस्याग्रतो यस्माच्छिरःप्रच्छादनक्रिया । पुत्रैर्दग्धैः सा कार्या मातुरभ्युदयार्थिभिः ॥” अन्तरयन्तीत्यर्थे अन्तरयन्निति लिङ्गव्यत्ययेन पुंस्त्वमिति हलायुधः । परवचनं गोभिलश्चाह-सूत्रभाष्यकृतापि लिखितम् । अतएव प्रव्रजिते पतिते वा पितरि मृते न पितामहादिभिर्मातुः सपिण्डीकरणं किन्तु पितामहादिभिरेव । “स्त्रे न भद्रा सहैवास्याः सपिण्डीकरणं स्त्रियाः एकत्वं सा गता यस्माच्चरुमन्दाहुतिव्रतैः । तस्मिन् सति सुताः कुर्व्युः पितामहा सहैव तु ॥” इत्यत तस्मिन् सतीति आह्वानहर्भर्तुरुपलक्ष-णम् । अतएव ।

“तस्याश्चैव तु जीवन्त्यां तस्याः श्वश्रेति निश्चयः ॥”

इति लघुहारीनेन श्वश्रुजीवने तस्या श्वश्रे-त्युक्तं न तु श्वशुरेणेति क्वचिदप्युक्तम् ॥*॥ एवं पितामहादिभिर्मातुः सपिण्डीकरणेऽपि साम-गेन ये चात्र त्वामनु याञ्च त्वमनु तस्मै ते स्वधा इति मन्त्रो न पाठ्यः मन्त्रलिङ्गात्प्रोधात् । अत-एव आभ्युदयिके मातृपत्ने श्रीदत्तादिभिर्मन्वा-न्तरं लिखितं न तु ये चात्र त्वामिति । वस्तु-तस्तु आभ्युदयिके हृन्दोगानां मातृपत्न एव नास्तीति वक्ष्यते । एवञ्च ।

“अर्घ्याणि पित्रपत्नेषु प्रेतपात्रं प्रसेचयेत् । ये समाना इति हाभ्यां शेषं पूर्व्वं यदाचरेत् ॥” एतत् सपिण्डीकरणमेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि । इति धानवल्कोर पाठ्यैकोद्दिष्टविक्रतोभूत-पुंसपिण्डनातिदेशात् तद्विक्रतोभूतस्त्रीसपिण्डने ऽपि ये समाना इति मन्त्रहयस्य पाठ्यैकोत्तस्य ये चात्र त्वामिति मन्त्रस्य च लिङ्गार्थासम-वेतत्वे ऽपि प्रकृत्यर्थस्य समवेतार्थत्वात् पाठः । “ततश्चात्पितामहानामप्येवं आहं कुर्व्याद्विच-क्षणः ।

मन्त्रोहेन यथान्यायं शेषाणां मन्त्रवर्जितम् ॥” इत्यनेन यच्छेषाणां मन्त्रवर्जनमित्युक्तं तत् शुभस्यऽपि पितरः शुभन्तां पितामहाः इत्यदि प्रकृत्युद्योग्यमन्त्रवर्जनपरमिति प्रागुक्तम् । काकण्डेयपुराणम् ।

“सर्वाभावे स्त्रियः कुर्व्युः स्वभर्तृणाममन्त्रकम् तदभावे च नृपतिः कारयेत् स्वकुटुम्बवत् ॥”

स्त्रीणामप्येवमेवेतदेकोद्दिष्टमुदाहृतम् । मृताहनि यथान्यायं नृणां यद्विद्विदितम् ॥” स्त्रियोऽत्र असवर्णोद्गा अपरिणीता वेति आहविवेकः । सर्वर्णोद्गायाः पुत्रपौत्रपौत्रा-भाव एव विधानात् । तथा शङ्खः ।

“पितुः पुत्रेण कर्त्तव्या पिण्डदानोदकक्रिया । तदभावे तु पत्नी स्यात्तदभावे सहोदरः ॥” स्त्रीणामिति तु सम्प्रदानपरम् । स्त्रीकर्त्तृक-त्वस्य पूर्व्वार्धे एवोक्तत्वात् । एकमेवामन्त्रकमि-त्यर्थः । इति आहविवेकः ॥ अत्र स्त्रिय इत्य-स्यासवर्णोद्गा अपरिणीतापरत्वव्याख्यानात् स्त्रीणां मन्त्रनिषेधोऽपि तस्मिन्प्रदानकश्चाह एवावगम्यते । न तु स्त्रीसम्प्रदानकमात्रे । कल्पतरौ तु स्त्रीणामप्येवमिति यादृशेन सम्ब-न्धेन पित्रव्यत्वादिना पुरुषाणामेकादशाहादि-आहं तादृशेन सम्बन्धेनैव स्त्रीणामित् कर्त्तव्य-मिति । एतद्व्याख्याने स्त्रीसम्प्रदानकश्चाह सुतरां मन्त्राः पाठ्याः । याज्ञवल्कीनापि समन्त्रकमेकोद्दिष्टं सपिण्डीकरणञ्चोक्त्वा एतत् सपिण्डीकरणमेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपीत्यनेन स्त्रिया अपि तथैवोक्तम् ।

“मातुः सपिण्डीकरणं पितामहा सहोदितम् । यथोक्तं नैव कल्पेन पुत्रिकाया न चेतुः सुतः ॥” इति हृन्दोगपरिशिष्टेनापि यथोक्तं नैव कल्पेन इत्यनेन मन्त्रादिकसर्व्वमितिऽद्दिष्टं व्यवहारोऽपि तथेति । अमन्त्रकं स्त्रीकर्त्तृकमन्त्रपाठरहितम् अमन्त्रा हि स्त्रियो मताः । इति बौधायनेन सामान्यतोऽभिधानात् । न तु ब्राह्मणकर्त्तृक-मन्त्रपाठरहितम् । तथा च वराहपुराणम् ।

“अयमेव विधिः प्रोक्तः शूद्राणां मन्त्रवर्जितः । अमन्त्रस्य तु शूद्रस्य विप्रो यन्त्रेण गृह्णते ॥”

अत्रामन्त्रस्येति विशेषणस्य यावदमन्त्रव्याप्त्यर्थं त्वेन परिभाषारूपत्वात् प्रेतश्चाहमात्रविषयः न वा शूद्रकर्त्तृकश्चाहमात्रविषयः । किन्तु स्त्री-कर्त्तृकश्चाहमप्यस्य विषयः । व्यक्तं तास्ते । “स्त्रीभिश्चावरवर्षेण आहं विप्रानुशासनात् । मन्त्रवर्द्धिपूर्व्वं तु वरुणिकाकविवर्जितम् ॥”

विप्रानुशासनात् विप्रपाठनात् । मन्त्रवर्द्धि-युक्तम् । वरुणिकाकविवर्जितमित्यसवर्णस्त्रीकर्त्तृक-श्चाहपरम् । पतिर्कर्त्तृकश्चाह ऽपि पत्न्याः पात्रा-धिकारदर्शनात् । तथा च हृन्दोगपरिशिष्टम् । शकञ्च फाल्गुनाष्टम्यां स्वयं पत्न्यथवा पचेत् । पत्नीत्वञ्च सर्वर्णोद्गायाः । ज्येष्ठा पत्नीति वच-नात् । ज्येष्ठमाह भृगुः ।

“यदि स्वाश्व पराश्वैव विन्देरन् योषितो हिजाः तासां वर्षभ्रमेणैव ज्येष्ठं पूजा च वेश्म च ॥” कुबेरोपाश्वयष्टतम् ।

“असंस्कृतप्रमौतानां पिता न आहंमाचरेत् । यदि स्त्रे हेन कुर्व्याति सपिण्डीकरणं विना ॥” असंस्कृतप्रमौतानाम् अनुपनीतमृतानाम् । लघुहारीतः ।

“पुत्रेषुैव तु कर्त्तव्यं सपिण्डीकरणं स्त्रियाः ।

पुरुषस्य पुनस्त्वन्वे भ्रातृपुत्रादयोऽपि ये ॥” आदिशब्दप्राधान्यात् स एव ।

“भ्राता वा भ्रातृपुत्रो वा सपिण्डः शिष्य एव वा ।

सहपिण्डक्रियां कृत्वा कुर्व्यादभ्युदयं ततः ॥” भ्राता वा इति वा शब्दात् भ्रातृपुत्राया प्रधान-त्वेन पूर्व्वोधिकारिणां दीहिचान्तानां समुच्चयः अतएव सपिण्डत्वेनैव भ्रातृपुत्रपुत्रयोरधिकार-सिद्धौ पृथगुपादानं प्राधान्यज्ञापनार्थम् ॥ * ॥

“महागुरौ प्रतीभूते द्विकर्म न युज्यते ॥” इति शूलपाणिनिखितवचनेन ।

“प्रमौतौ पितरौ यस्य देहस्तस्याशुचिर्भवेत् । नापि देवं न वा पैवं यावत् पूर्णो न वस्त्रः ॥” इति देवीपुराणवचनेन च प्रतीभूतमातापितृ-

कस्य पितुः प्रतीभूतमातापितृकस्य संस्कार्यस्य प्रतीभूतमातापितृकायाः अनूद्गायाः कन्यायाश्च वैदिककर्मकर्त्तृत्वकर्मत्वानर्हत्वेन तत्पत्नीहा-राय यदहर्वां हृदिरापयेत् इत्यनेन पूर्व्वदिने सपिण्डनं कृत्वा पित्रादिः परदिने अभ्युदयं नामकरणादिकं कुर्व्यात् । ऊद्गायास्तु पतिरेकौ गुरुः स्त्रीणाम् । इति वचनोक्तं कपदेन पत्युरेव महागुरुत्वाभिधानात् तथैतत्वमात्रे तस्याः कर्मानधिकारः । एवञ्च पित्रमात्रोर्माहागुरुत्व-व्यावृत्तेस्तयोर्भरणे ऊद्गाया न कर्मानधिकारः अत्राभ्युदयसपिण्डनयोरानन्तर्यमात्रं ज्ञाप्य-त्यर्थः न त्वेककर्त्तृत्वमपि । अन्यथा सपिण्ड-ताधिकारिण्याः पत्न्याः सत्त्वे अमुदायाधि-कारिणो भ्रातुः सपिण्डनाधिकारापत्तेः । यथा, =

“नानिद्वा तु पितृन् आहः कर्म वैदिक-भारमेत् ॥”

इति शातातपवचने पित्रकर्त्तृकद्विआह्वान-न्तरमेव पुत्रेण विवाहः क्रियते । न तु पुत्रेण आह्वान्तरं क्रियते ॥*॥ अत्र पुरुषस्य पुनस्त्वन्वे इत्यनेन पुत्रवत् शिष्यान्तस्य सपिण्डने सामान्य-तोऽधिकारप्रतिपादनात् अभ्युदयं विनापि पुरुषस्य सपिण्डनं प्रतीयते ।

“सह पिण्डक्रियां कृत्वा कुर्व्यादभ्युदयं ततः ।” इति तु सपिण्डीकरणत् पूर्व्वं मपुत्रादयाभावायं न त्वभ्युदयसत्त्व एव सपिण्डीकरणार्थमिति ॥*॥ यत् ।

“यानि षट्दशायानि अपुत्रस्येतराण्यपि । एकस्यैव तु दातव्यमपुत्रायाश्च योषितः ॥”

इति हृन्दोगपरिशिष्टोयं सपिण्डीकरणेतरपञ्च-दशश्राद्धविधायकं तच्छिष्यपर्यन्ताभावे पुरुषस्य बोध्यम् । इतराणि एकोद्दिष्टविधानेनैव यानि प्राप्तानि प्रत्याष्टकश्राद्धानि तान्येव दातव्यं दातव्यानि इत्यर्थः । अपुत्रायाश्चैति चकारोऽनुक्तसमुच्चायकः पतिरहितताया इति समु-च्चिनोति ।

“अपुत्रायां मृतायान्तु पतिः कुर्व्यात् सपिण्ड-ताम् ।